VLC. PETAR REBEDŽILA O KARAŠEVSKOJ CRKVI

luni, 24 iunie 2019

Prije ove crkve bile su još druge drvene crkve.

Za vrijeme turske okupacije nisu se gradile crkve od kamena ili cigle. Nakon što su Turci bili zgonjeni iz Banata od princa Eugena Savojskog, onda su tek naši po eli graditi ovu današnju crkvu.

Najzaslušniji za podizanje ove crkve jest bosanski isusovac Mihovil Lovini , koji je uo o nama i koji je tražio da kao sve enik do e tu, kod nas. Crkva u Karaševu po ela je da se gradi godine 1720. Ta prva etapa izgradnje trajala je svega šest godine, a isusovac Lovini je radio s vjernicima svaki dan na podizanju crkve. U tih šest godina izgradio se središnji dio današnje crve.

1760. podignuo se drugi dio crkve – sanktuar. To su izgradili franjevci.

1800. godine zapo eli su radovi na tornju crkve, koji je tako er bio izgra en u trima etapama. U prvoj fazi digli su toranj sve do krova, a onda, 1809. godine, su prestali zbog nestašice, zbog neprilika s Napoleonovim ratovima, politikom i burnim vremenima koji su tada vladala Europom. Druga faza je po ela 1828. Tada su toranj podigli do sata i tek 1853. godine, dakle u tre oj etapi, uspjeli se pokriti crkvu.

To bi zna ilo da je naša crkva bila gra ena tijekom 133 godina. Dakle, izgradnju crkve zapo eli su isusovci, nastavili su je franjevci, koji su bili redovnici ovdje sve do 1800. godine i dovršili su je svjetovni ili diecezanski sve enici.

Po našim dokumentima crkva je ve 1333. godine zapisana kao župa. Naš narod je zasigurno bio ve ranije tu, jer župa ne može samo od sebe da se ustanovi ili da se osniva tek tako, od danas do sutra. Sigurno mi nismo došli iz samo jednog mjesta, ve iz više njih. Tu mislim na Dalmaciju, Bosnu i Hercegovinu, jer otuda smo mi imali sve enike i redovnike. Govori se da smo tu došli s biskupom, s franjevcima i da je nas bilo oko 20 tisu a. Glavno je da smo bili dosta mnogo kada smo ovdje stigli. Neki smatraju da smo mi bili Srbi pravoslavci koji su postali katolicima radi boljih prilika u tadašnjoj Austro-Ugarskoj. Me utim, mi nismo imali nikakve blage veze sa srpskom crkvom, niti sa srpskim gradovima u davnini. U našoj povijesti se ništa ne spominje o tome. Dapa e, naše veze su sa Sarajevom, s Višegradom (pod oltarom naše crkve pokopan je pater Anti iz Višegrada!), tako er iz Dalmacije, iz Dubrovnika su nam dolazili u itelji i redovnici koji su podržavali naš identitet. U stvari nema nikakvog dokaza da imamo neke druge korijene osim hrvatskih.

Ja sam ovdje došao 2014. godine. Želja je biskupa bila da me šalje ovdje ve 2008. godine, ali sam ja u to vrijeme ve bio zapo eo obnovu crkve u Novoj Moldaviji, gdje sam bio župnik. Stoga sam ga zamolio da još malo ostanem te da privedem radove kraju. Nije ni 2014. bilo sve gotovo u crkvi u Moldaviji, ostale su još klupe da se izrade, pa još koji detalji da se dovrše, ali je biskup rekao da moram do i u Karaševo jer sam morao zamijeniti ovdašnjeg župnika ur a Kati a, koji je tada bio bolestan i nemo an. Za Veliku Gospu u ispuniti pet godina od kada sam imenovan župnik u Karaševu.

Godine 2026. slavit emo 300 godine postojanja naše crkve i želimo je obnoviti koliko se god može, kako da se za taj doga aj predstavi u najboljem stanju i ljepoti. Istina je da to zahtjeva velika sredstva, ali se mi nadamo da emo je uspjeti obnoviti, korak po korak, tako da naša crkva izgleda kao “mlada” Isusova za nas, da bude lijepo sre ena, da bude na onoj razini koju zaslužuje.

Daniel Lucacela